

# РЕШЕНИЕ

№ 12628

гр. София, 10.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в**  
публично заседание на 19.03.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елеонора Попова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **9764** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.  
Образувано е по жалба на И. В. Н., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. Г. М., срещу Заповед № 24-3794-000088/01.09.2024г., издадена от младши автоконтрольор в РУ Б. – ОДМВР Б., за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.,б“ от ЗДвП (ЗППАМ) – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса с отговорността, но не повече от 18 месеца.

В жалбата са изложени доводи, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон. Поддържа, че за да бъде издадена законосъобразно една ЗППАМ, това следва да бъде сторено при установено административно нарушение. посочва, че в конкретния случай в обжалваната ЗППАМ не се сочи да е бил съставен АУАН по отношение на адресата на заповедта, още по-малко - от коя дата, за какво нарушение и от кого е съставен такъв, като наличието на такъв акт не се твърди и в самата заповед. Жалбоподателят твърди, че е дал кръвна проба за изследване, но към датата на издаване на ЗППАМ кръвната проба на не е била изготвена, то обжалваната заповед се явява предварително издадена като по този начин административният орган е предрешил административното производство и е нарушил правото на защита на водача. Моли се за отмяна на заповедта

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява, жалбата се поддържа от адв. М.. Изложени са допълнителни аргументи и в писмени бележки. Претендира присъждане на разноски, за което представя списък (л.79)

Ответникът – младши автоконтрольор в РУ Б. – ОДМВР Б., издал оспорената Заповед № 24-3794-

000088/01.09.2024г., редовно призван, не се явява, не се представлява. В придружителното писмо към административната преписка изразява становище за неоснователност на жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Не претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание чл. 16 от АПК, не изпраща представител и не изразява становище

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Спрямо жалбоподателят И. В. Н. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца. В заповедта, с която е наложена ПАМ, е посочено, че на 31.08.2024 г. около 23.46 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение към х-л „Г. Хотел Б.“ И. В. Н. управлява собствения си лек автомобил марка „Мазда“, с рег. [рег.номер на МПС], като при извършена проверка с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, с ИН ARPL-0254, е установен положителен резултат за употреба на алкохол. Отчетеният резултат е от 0.87 промила алкохол в издишания от водача въздух. На жалбоподателката е издаден талон за медицинско изследване № 120362 за ФСМП [населено място], заедно с 6 броя стикери. В талона е посочено, че проверката е започнала в 23.35 часа на 31.08.2024 г., а предварителната проба е извършена в 23.39 часа на същата дата. Т. за медицинско изследване е връчен в 00.10 часа на 01.09.2024 г.

Установено е нарушение на чл.5, ал.3, т.1, пр.1 от ЗДвП, като е съставен АУАН Серия ГА № 1328905/31.08.2024 г. Въз основа на него е издадено Наказателно постановление № 24-3794-000315/18.09.2024 г.

По делото е приложен Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества и техни аналози от 01.09.2024 г., в който е посочено, че от И. Н. са взети следните проби: 120362-3 и 120362-4. Пробите са взети в 00.20 часа на 01.09.2024 г. Приложен е и Протокол за химическа експертиза № 288 от 03.909.2024 г., според който в кръвната проба, иззета от И. В. Н., се доказва наличие на етилов алкохол в количество 0.94 промила.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за оспорване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 171, т. 2а б. „б“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителната административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Според чл. 172, ал. 1, изр. първо ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

С оглед цитираните разпоредби и приложените по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи /л.32/, заповед 244з-735/14.03.2022г. /л. 30/ на директора на ОДВР - Б., съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, като са налице всички изискуеми от закона реквизити. Заповедта е мотивирана в достатъчна степен, която да позволи на съда да извърши преценка за нейната законосъобразност, а и да даде възможност на адресата да разбере фактическите и правни основания за издаването ѝ.

С оглед на изложеното съдът не открива основания за нищожност на оспорената заповед, нито констатира наличието на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването ѝ.

Разпоредбата на чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения може да се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, „който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на предвидената принудителна административна мярка. В случая заповедта е издадена при наличие на третата хипотеза на чл.171, т.1 б. „б“ - жалбоподателката е управлявала превозното средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, което е установено при проверка с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. Резултатът от проверката с техническото средство не се опровергава и от последващото медицинско лабораторно изследване, което също е установило наличие на етилов алкохол в кръвта на жалбоподателя над 0.5 на хиляда, дори с по-висока концентрация - 0,94 промила. Следователно, с оглед приложените по делото доказателства, наличието на фактическото основание по чл.171, т.1 б. „б“ предл. трето от ЗДвП за прилагане на принудителната мярка следва да се счита за безспорно установено.

След като е категорично установено, че жалбоподателката е управлявала превозното средство с концентрация на алкохол в кръвта над допустимите норми от 0.5 на хиляда, е изпълнена хипотезата на чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП и заповедта се явява издадена в съответствие с материалния закон.

По отношение на възражението на жалбоподателката, че посоченият в талона за изследване час на проверката предхожда часа на управление на превозното средство според заповедта- според талона проверката е извършена от 23:35 часа до 23:39 часа, а като час на управлението е изписан 23:46ч., настоящият състав приема, че е налице разминаване и логическо несъответствие относно часа на управление на автомобила, но то не променя безспорния факт, че във времеви период между 23:35 часа и 23:46 часа на указаната дата и място жалбоподателката е управлявала превозното средство след употреба на алкохол.

Неоснователно е и другото възражение на жалбоподателката. Обстоятелството, че ЗППАМ е издадена преди да е готов резултатът от кръвната проба, не компрометира законосъобразността на заповедта, тъй като установяването на концентрация на алкохол може да бъде извършена и с техническо средство – в случая Алкотест Дрегер 7510, с ИН ARPL – 0254.

Заповедта съответства и на целта на закона – налагането на мярката цели да се предотврати извършването на нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на участниците в движението по пътищата.

С оглед изложеното, Заповед № 24-3794-000088/01.09.2024г., издадена от младши автоконтрольор в РУ Б. – ОДМВР Б., се явява законосъобразна по всички критерии на чл.146 от АПК и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и предвид липсата на отправено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът не дължи произнасяне за присъждане на такова.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 73 състав

### Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата И. В. Н., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. Г. М., срещу Заповед № 24-3794-000088/01.09.2024г., издадена от младши автоконтрольор в РУ Б. – ОДМВР Б., за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП (ЗППАМ) – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса с отговорността, но не повече от 18 месеца.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: